

கரிப்பு மணிகள் காட்டும் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கை நிலைகள்

இரா. வேம்பு ^{அ *}

^அ மொழித்துறை-தமிழ், எம்.ஒ.பி.வைணவ மகளிர் கல்லூரி (தன்னாட்சி), நுங்கம்பாக்கம், சென்னை-60003. இந்தியா,

The Living Conditions of Workers as Depicted in Karippu Manigal

R. Vembu ^{அ *}

^அ Department of Languages -Tamil, M.O.P. Vaishnav College for Women (Autonomous), Nungabakkam, Chennai-600 034 India

*Corresponding Author:

Vembubalakumar1990@gmail.com

Received: 28-11-2025

Revised: 21-02-2026

Accepted: 08-03-2026

Published: 17-03-2026

ABSTRACT

This article titled "The Living Conditions of Workers as Depicted in Karippu Manigal " discusses the novel Karippu Manigal written by the author Rajam Krishnan. It explains the problems faced in the lives of salt-pan workers portrayed in Karippu Manigal, the exploitation of their labor, and the miserable living conditions of the people residing there.

Keywords: Workers, Poverty, Labor exploitation, Employers, Health

முன்னுரை

எழுத்தாளர் ராஜம் கிருஷ்ணனின் அவர்களால் எழுதப்பட்டது 'கரிப்பு மணிகள்' என்னும் நாவலாகும். தூத்துக்குடி வட்டார உப்பளங்களில் வெயில், மழை என்று பாராமல் தினந்தோறும் உழைக்கும் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கையை எடுத்துரைக்கும் இத்தகைய நாவலின் வழி, உப்பளத் தொழிலாளர்களின் உடல்நிலை, உழைக்கும் நேரம், அவர்களின் உழைப்புச் சுரண்டல், பெண்களின் மோசமா வறுமை சூழ்நிலை, கங்காணியின் மிரட்டல் மற்றும் நிபந்தனைகள், ஆண் பெண் கூலி விகிதம் உள்ளிட்ட தொழிலாளர்களின் வாழ்வியலைக் கூறுவதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

தொழிலாளர்களின் உடல்நிலை

பொதுவாக உழைத்து மூன்றுவேளை உணவு உண்பவர்கள் ஆரோக்கியமாக இருப்பார்கள். ஆனால் உப்பு விளைவிக்கும் தொழிலாளர்கள் அவ்வாறு இல்லை. காரணம் அவர்கள் தன்னுடைய மொத்த ஆற்றலையும் செலுத்தி பாத்திகளை மிதித்து மிதித்து பண்படுத்துவதால் அவர்களின் உடல்நிலை மற்றும் உளநிலை இரண்டும் சோர்வடைந்து காணப்படுகின்றது. இதனை,

"அங்கே பாத்தி மிதித்துப் பண்பாடு செய்யும் மேனிகள் இரத்தமும் சதையும்துடிப்பும் துள்ளலுமாக இல்லை. அமாவாசைக் கடலைப்போன்று ஆற்றலை அவர்களால் கொட்ட முடியாது. இறைத்து இறைத்து ஊற்றுக்கண் வற்றிய கிணறு. மேல் மழையோ அற்பம். சுரண்டினால் சிறிது நீர் பொசிந்துவரும். பிறகு நின்றுபோகும். மீண்டும் வெட்டினால் சுருசுருவென்று நீர் ஊறிவரும். அந்தப் பாத்தியில் எட்டுப்பேர் மிதிக்கிறார்கள்". (கரிப்பு மணிகள், ராஜம் கிருஷ்ணன், ப.10)

"அவர்களைப் போன்ற உப்பளித் தொழிலாளிகள் யாருக்குமே தெளிவான கண்பார்வை கிடையாதுதான் என்றாலும், கண்ணுசாமிக்குக் கண்களில் நீர்வடிந்து, சென்ற ஆண்டிலிருந்து, கலத்திலிட்ட சோறுகூடத் தெரியாதபடி ஒளி மங்கிவிட்டது" (கரிப்பு மணிகள், ராஜம் கிருஷ்ணன், ப.12) என்ற மேற்கண்ட அடிகள் தொடர்ந்து பாத்திகளில் மிதித்துக்கொண்டிருப்பதால் தொழிலாளர்களின்

உடல் காண்பதற்கு மிக மோசமாக தெரிவதையும், அங்கே பணிசெய்பவர்களில் பலருக்கும் கண்கள் தெரியாத அளவுக்குப் பார்வை மங்கியுள்ளதை கண்ணுசாமி கதாப்பாத்தின் வழியே அறியமுடிகின்றது.

தொழிலாளர்களின் வேலை நேரம்

உப்பளத்தில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் உப்பளத்திலிருந்து இரண்டு மைல் தொலைவில் இருப்பவர்கள். இவர்கள் காலை வேலைக்கு வந்து மாலை தூரியன் மறையும் நேரம்வரையில் வேலை செய்பவர்களாக இருக்கிறார்கள். இதனை,

“அவர்கள் குடியிருக்கும் இடம் இரண்டு மைல் தொலைவு இருக்கிறது. எல்லோரும் கைகளில் தூக்குப் பாத்திரங்களுடன் நடக்கின்றனர். சிறுவர்கள் ஓடுகின்றனர். பனை மரங்களினூடே செங்கதிரோன் இறுதியாகப் பிரியா விடைபெறும் ஒளியைப் பாய்ச்சுகிறான்.” (கரிப்பு மணிகள், ராஜம் கிருஷ்ணன், ப.16) என்ற மேற்கண்ட அடிகள் உப்பளத்தில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களின் வேலை செய்யும் கால அளவினைத் தெரிந்துகொள்ளமுடிகின்றது.

உப்பு விளைவிக்கும் தொழில்

இந்தக் கடற்கரையோரங்களில், பூமித்தாயின் பசுமையை அழித்து, உலகெங்கும், உயிர்க்குலமனைத்துக்கும் சாரமளிக்கும் கரிப்பு மணிகளை விளைவிக்க செய்நேர்த்தி செய்கிறார்கள். வானின்று பொழியும் காருக்குப் போட்டியாக, பூமிப்பெண்ணை என்னாலும் தாயாக்க இயலும் என்று கடலோன் பூமிப்பெண்ணின் உதரத்தில் தங்கி அவளை அன்னையாக்குகிறான். நல்லார் பொல்லாரென்று சூதறியாத வானவனோ எல்லோர்க்கும் பொதுவாக காய்ந்து, மண்ணை வெய்துயிர்க்கச் செய்கிறான். அவன் கொடையில் கரிப்பு மணிகள் மலர்கின்றன. இதனை,

“விரிந்து பரந்த பாத்திகளுக்குச் செய்நேர்த்தி செய்யும் கால்கள் அனைத்தும் மனிதக்கால்கள். நீரும் களியும் மணலும் குழம்பிக் குழம்பி மனித ஆற்றலின் வெம்மைகளும் மண்ணின் உட்கூடும் கொதித்து ஆவியாகிப்போகும் செய்நத்து கருவைக்காட்டு உப்பளத்தில் நடக்கிறது. அந்தப் பாதங்கள் கறுத்துக் கன்றிப் புண்பட்டுத் தேய்ந்தாலும் இன்னும் ஆற்றலைக் கக்கும் இயக்கங்கள் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கும்” (கரிப்பு மணிகள், ராஜம் கிருஷ்ணன், ப.10)

“ஆடவருக்கு அதிகக் கூலி என்பதால், பெண்களையும், இரண்டு ரூபாய்க் கூலிக்கு வரும் சிறுவர்கள் சிறுமியர்களையும் பாத்திமிதிக்கச் செய்கிறார்கள். மிதித்து மிதித்து மண்ணைப் பண்படுத்த வேண்டும். காலால் அழுத்தினால் அடிபதியலாகாது. இவ்வாறு பண்படுத்தும் பாத்திகளே உப்பை விளைவிக்கும் பெண் பாத்திகள் ஆண்டுதோறும் தவறாமல் இந்தப் பெண் பாத்திகளுக்குக் குறையாமல் சீரெடுக்கவேண்டும். இந்தப் பாத்திகளில் விளையும் உப்பு வெள்ளை வெளேரென்று, தும்பைப்பூ வண்ணத்தில் கற்கண்டைப் போல் தோன்றும். அவ்வளவும் தூத்துக்குடி துறையிலிருந்து ஏற்றுமதியாகும் கல்கத்தா உப்பு.” (கரிப்பு மணிகள், ராஜம் கிருஷ்ணன், ப.10) என்ற மேற்கண்ட சான்றுகள் தூத்துக்குடியில் உப்பினை எவ்வாறு விளைவிளைக்கிறார்கள் என்று அறிந்துகொள்ள உதவுகின்றது. மேலும், இப்படிக் கடலில் நீரிலிலிருந்து வருகின்ற உப்பானது நேரிடையாக பாத்திகளுக்கு வருவதில்லை. அவை கிணற்றினைத் தோண்டி இறைவை இயந்திரங்களின் உதவியால்தான் பாத்திகளுக்கு உவர்ப்பு நீராக வருகின்றது. அவ்வாறு வருகின்ற நீரின் அடர்த்தி கூடியபின் முதல் கசடுகளாக சேறு உண்டாகின்றன. பின் இதே செயலினால் ஜிப்சம் எனப்படும் கூட்டுப் பொருளாகின்றன என்பதை,

“இந்த அளத்தில் கடலிலிருந்து நேராக நீரைக்கொண்டு வருவதில்லை. கிணறுகள் தோண்டி, அதிலிருந்து நீரை இறைவை இயந்திரத்தால் தெப்பம் என்று சொல்லப்பெறும் முதல் பாத்திகளில் பாய்ச்சுகிறார்கள். இப்பாத்திகளில் நீரின் அடர்த்தி கூடியதும், முதல் கசடுகளாக சேறு, கீழே படிந்துவிடும். இவ்வாறு ஆண்டு முழுவதும் படிந்த சேறுதான் இறுகிக் காய்ந்து நட்சத்திரச் சில்கள் பதித்தாற் போன்று ஜிப்சம் எனப்படும் கூட்டுப் பொருளாகிறது.” (கரிப்பு மணிகள், ராஜம் கிருஷ்ணன், ப.13) என்ற மேற்கண்ட அடிகள் மூலம் அறியமுடிகின்றது.

கங்காணியின் மிரட்டல்கள்

கங்காணி என்பவன் பாத்திகளில் ஆட்களை வைத்து வேலைவாங்குகின்றவன். இவனும் வேலையாளன் என்றாலும் அதிகாரம் உள்ள வேலையாளன். இவன் அங்கே வேலையில் சேர்பவர்களிடம் கூலிதருகின்ற போது ஒருதொகையைப் பிடித்துக்கொண்டே கூலியைத் தருவேன் என்ற தோரணையில் நிபந்தனையைச் சொல்லியே யாரையும் வேலையில் சேர்த்துக் கொள்கிறான். அதுமட்டுமின்றி, தன்பார்வையின் கீழ் உள்ள பணியாளர்களைக் கண்டபடி திட்டியும் அதட்டியும் மிரட்டியும் வேலை வாங்குபான் என்பதை,

“வேலைக்குச் சேர்க்கும் போதே நிபந்தனை போட்டான் கங்காணி” (கரிப்பு மணிகள், ராஜம் கிருஷ்ணன், ப.12)

“செறுக்கி மவளுவ அழுந்த மெறியுங்க சாமி யாரே? ஆவட்டும்” கங்காணியின் விரட்டல் கசையடிபோல் விழுந்து கொண்டே இருக்கவேண்டும்.” (கரிப்பு மணிகள், ராஜம் கிருஷ்ணன், ப.10) என்ற மேற்கண்ட அடிகள் மூலம் அறியமுடிகின்றது.

ஆண் பெண் கூலி விகிதம்

ஆண் பெண் பாலின வேறுபாடு காண்பது தவறு. அது எத்தகைய பணி என்றாலும் அவ்வாறே சமமாகக் காணவேண்டும். ஆணும் பெண்ணும் சம அளவுக்கான கால அளவில் வேலை செய்தாலும், சில பணியில் சமநிலை பார்க்க இயலவில்லை. காரணம், பருமனான பொருட்களைச் சுமப்பதாலும், அதிக உடலுழைப்பைச் செய்கிறார்கள் என்ற காரணத்தினாலும் பெண்களைவிட, ஆண்களுக்குச் சற்று ஊதியம் அதிகமாகத் தரப்படுகிறது எனலாம். இத்தகைய காரணம் இல்லாமலும் பெண்களுக்குக் குறைவாகவும், ஆண்களுக்கு அதிகமாகவும் ஊதியம் தரப்படுவதும் சமுதாயத்தில் காணமுடிகின்றது. அதனை,

“பெண்களுக்கு நான்கு ரூபாய் கூலி கொடுப்பான். அவர்களுடைய நிர்ணயக் கூலி நாலு ரூபாய் நாற்பது பைசாவுமாகும். ஆண்களுக்கு நிர்ணயக்கூலி ஆறுரூவாயும் சொச்சமுமாகும். ஆனால் செய்நேர்த்திக் காலத்தில் முழுக் கூலியைக் கண்களால் பார்க்க இயலாது. நான்கு ரூபாய்க் கொடுப்பான் முன்பெல்லாம். செய்நேர்த்திப் பணிக்கு ஆண்களை மட்டுமே எடுப்பார்கள். பெண்கள் வரப்பில் குவிந்த உப்பைத் தட்டுமேட்டில் கொண்டுசேர்க்கும் பணியைத்தான் பெரும்பாலும் செய்வார்கள். இந்த நாட்களிலோ ஆடவருக்கு அதிகக் கூலி என்பதால், பெண்களையும் இரண்டு ரூபாய்க்கு கூலி வரும் சிறுவர் சிறுமிகளையும் பாத்திமிதிக்கச் செய்கிறார்கள்.” (கரிப்பு மணிகள், ராஜம் கிருஷ்ணன், ப.12) என்ற மேற்கண்ட அடிகளில் காணமுடிகின்றது.

உழைப்புச் சுரண்டல்

உழைப்புச் சுரண்டல் என்பது செய்யும் வேலைக்குத் தகுந்த அளவுக்கு ஊதியம் தராமல் குறைவாகக் கொடுப்பது. அதாவது, அதிக உழைப்பை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு குறைவான ஊதியம் அளிப்பதனை உழைப்புச் சுரண்டல் என்று கூறுவர். இத்தகைய உழைப்புச் சுரண்டலானது, தூத்துக்குடியில் மழைக்காலங்களில் தொழிலாளர்கள் பலரும் வேலையின்றியும் வேலை தெரியாமல் வீட்டிலேயே அடைபட்டுக் கிடக்கும் காலத்தினைப் பயன்படுத்தி, முதலாளிகள் தொழிலாளர்களுக்கு உழைப்புக்கு ஏற்ற ஊதியம் தராமல் சுரண்டுகின்றனர்.

“ஒவ்வொரு மழைக்காலமும் சோதனைக்காலம். இடையில் பத்துப் பதினைந்து நாட்கள் எங்கேனும் கூலி வேலை கிடைத்தாலே பெரிது. அந்தக் கண்டம் தப்பி, புத்தாண்டென்று பாத்திப் பண்பாட்டுக்குத் தொழிலாளர்கள் வரும்போது அவர்களது அவல நிலையை உப்பளத்து முதலாளிமார் முற்றிலும் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றனர் என்றாலும் தவறில்லை. ஐந்து ரூபாய் கூலி பேசிவிட்டு மூன்று ரூபாய் கொடுத்தாலும் மீறிச் சென்றுவிட இயலாமல் அவர்கள் பொருளாதார நிலை குழிபறித்து வைத்திருக்கிறது” (கரிப்பு மணிகள், ராஜம் கிருஷ்ணன், ப.16) என்ற மேற்கண்ட அடிகள் உப்பு விளைவிக்கும் தொழிலாளர்கள், மழை காலங்களில் வேறு எங்கும் வேலைக்குச் செல்லமுடியாத சூழ்நிலையை முதலாளிகள் பயன்படுத்தி கொண்டு தரவேண்டிய ஐந்து ரூபாய்க்குப் பதிலாக, மூன்று ரூபாய் மட்டுமே தந்து ஒவ்வொருவரின் பெயரிலும் இரண்டு ரூபாயும், அவர்களது பொன்னான உழைப்பையும் சுரண்டுவதை இவ்வரிகளால் அறியமுடிகின்றது.

சில பெண் தொழிலாளர்களின் வறுமையும் குடும்பச் சூழலும்

நம் நாட்டில் வறுமையின் காரணமாக பெண்களைத் திருமணம் செய்துவைக்காமையக் காணமுடிகின்றது. சிலர் வறுமையின் காரணமாகவும், வரதட்சணை தந்து திருமணம் செய்து வைக்கமுடியாமையாலும் முன்பு திருமணமானவர்களுக்கு இரண்டாவதாகத் திருமணம் செய்துவைக்கும் அவல நிலையும் ஏழைப் பெண்களுக்கு ஏற்படுகின்றது. இத்தகைய இரண்டாவது திருமணம் செய்யும் ஏழைப் பெண்ணாக மருதம்பா இருக்கிறாள் என்பதை,

“மருதம்பா துறைமுகத்தில் மூட்டை சுமக்க வந்த காலத்தில் அந்தக் கங்காணிக்கு இரையாகு முன் இவன் பார்வையில் உருகிப் போனாள். இவனுக்கும் அப்போது கல்யாணமாயிருந்தது. ஒரு மகளும் மகனுமாகக் குழந்தைகளும் இருந்தார்கள். ஆனால் கட்டியவள் ஒரு முசுடு. இவனுக்கு ஈடு கொடுக்கத் திராணியில்லாதவள். எனவே இவளை அவன் சேர்த்துக் கொண்டான். (கரிப்பு மணிகள், ராஜம் கிருஷ்ணன், ப.16) என்ற மேற்கண்ட அடிகள் மூலம் அறியமுடிகின்றது.

முடிவுரை

‘கரிப்பு மணிகள் காட்டும் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கை நிலைகள்’ என்ற இக்கட்டுரையானது உப்பளத்தில் வேலைசெய்யும் தொழிலாளர்களின் வாழ்வியலைப் படம்பிடித்தது போன்றுள்ள நாவலின் வழியே, தொழிலாளர்களின் சில சிக்கல்களை மட்மே பேசுகின்றது. அவற்றுள் தொழிலாளரின் வேலை நேரம், தொழில்நிலை, உழைப்புச் சுரண்டல், பெண்களின் மோசமான குடும்ப வறுமை போன்றவற்றை இக்கட்டுரை எடுத்துரைக்க

References

Rajam Krishnan, Karippu Manigal, Sri Senbaga pathippagam, Chennai, 2020, First Edition.

Tamil Naval Varalaaru, Research Articles, Kalachuvadu Publications, Chennai

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author have no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2026. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License